

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਪੀ.ਡੀ.ਸਰਮਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇ.
ਸੁੰਦਰ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ, -ਜਵਾਬਦਾਰ,

1961 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1213

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) ਐੱਸ. 144- ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ- ਦੀ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI) ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਮਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਕੰਵਰ, ਵਾਧੂ ਸਬ-ਜੱਜ III ਕਲਾਸ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 17 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ, ਜੋ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ, ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ, ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਸੀ.ਐਲ. ਲਖਨਪਾਲ, ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ

ਐਸ ਸੀ ਸਿਬਲ ਅਤੇ ਰਮੁਸ਼ ਸੇਤੀਆ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਚ.ਐਲ.ਸਿਬਲ; ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.-ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ:-

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੇਖੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਸਰਨ, ਮੋਹਰੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 40 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 2 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੁੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਵਿਦਿਅਕ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਝਗੜੇ ਦਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੇਖੀ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੇਖੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 18 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੁੰਦਰ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਦਵਤਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸੇਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੇਖੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 22 ਜੂਨ, 1959 ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ, ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਖ਼ਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਨੂੰ

ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਕਿ ਖਾਲੀ ਪਏ ਵਿਦਵਾਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਦੋ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 11 ਜਨਵਰੀ 1960 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੁੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨੇ 14 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੇਖੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ 7,500 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਨੇ ਉੱਥੇ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ 1 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮਾਲ ਸਹਾਇਕ, ਕਰਨਾਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਲਈ ਵਿਦਿਆਲੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 13 ਜੂਨ, 1960 ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਜਾਂ 22 ਜੂਨ, 1959 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਸ਼ਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਿਛਲੇ ਮਾਲਕਾਂ, ਉਸਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 13 ਜੂਨ, 1960 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਦਾ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸੁੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਜੂਨ, 1960 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਖਿਤਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ:-

- (1) ਕੀ ਮੁਦਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਮਾਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ, ਕਰਨਾਲ ਦਾ 13 ਜੂਨ, 1960 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?
- (3) ਕੀ ਇਸ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ?
- (4) ਰਾਹਤ.

ਮੁਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਦੇ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਮਿਤੀ 13 ਜੂਨ, 1960 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸੁੰਦਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,

ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਬਸਤੀ ਬਨਾਮ ਜੈਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ (2) ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਜਾਂ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਲੈਕਟਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕੱਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨੁਕਤਾ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (1961 ਦਾ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 3823) ਨੇ 29 ਮਾਰਚ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਟੈਨੈਂਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।" ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ-ਸਿੱਖਿਆ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਿਅਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਉਹ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਸਾਰੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੂਟ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) (1958) XXXVII-L .L .T . 83.

(2) (1959) XXVIII-L .L .T . 55.

ਨੋਹਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।